

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte –Petru Ursache,
judecătorii –Ghenadie Nicolaev și Constantin Alerguș,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2013 de inculpata

Drobnencoia Elena Andrei, născut la 29 septembrie 1990, originară și domiciliată în or. Bălți, str. T. Vladimirescu 2 ap. 36;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 04.06.2012 - 28.06.2013 (prima instanță)*
- 2. 04.09.2013 – 30.10.2013 (instanța de apel)*
- 3. 17.12.2013 – 26.02.2014 (instanța de recurs)*

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 28 iunie 2013, **Drobnencoia Elena Andrei** a fost condamnată în baza art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, fără aplicarea pedepsei complimentare.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa numită a fost cumulată parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 12 decembrie 2011, stabilindu-i o pedeapsă definitivă de 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

2. În fapt, instanța de fond pe baza probelor administrate la dosar a constatat că, Drobnencoia Elena, în perioada lunilor septembrie-octombrie 2010, timp ce se afla pe teritoriul mun. Bălți, unde locuia împreună cu mama sa, Drobnencoia Janna și prin intermediul acesteia, făcînd cunoștință cu Scurtescu Natalia, dîndu-și seama că acțiunile sale sunt îndreptate nemijlocit spre recrutarea și transportarea unei persoane în scop de exploatare sexuală comercială și dorind aceasta, acționînd din interes material, prin înșelăciune, folosindu-se de starea grea materială a ultimei, sub pretextul că o va ajuta la angajarea unui serviciu bine plătit în calitate de dansatoare, a recrutat-o pe ultima și suportînd toate cheltuielile, i-a organizat deplasarea prin intermediul Aeroportului Internațional Chișinău în or. Istanbul, Turcia, unde

Scurtescu Natalia a fost vîndută în hotelul „Hanji” și contrar voinței sale a prestat servicii sexuale contra plată diferitor bărbați timp de două luni, fără careva remunerări materiale, pentru a restitui cheltuielile suportate pentru organizarea transportării ei.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apel de către inculpată, care a solicitat casarea acesteia, ca fiind ilegală, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința sa.

Apelanta a invocat că nu este vinovată de infracțiunea imputată. Mai mult, partea vătămată Scurtescu Natalia a afirmat că nu a avut nici o înțelegere cu ea, nu a fost vîndută, ci singură a dorit să plece în Turcia. Careva pretenții nu are. A scris plîngere la poliție deoarece proxenetul „Zachi” nu s-a răsplătit cu ea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2013 a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpată, cu menținerea sentinței, fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis că, vina inculpatei Drobnencoia Elena de comiterea infracțiunii incriminate s-a confirmat pe deplin prin probele administrate și cercetate în prima instanță, și care în ansamblul lor, din punct de vedere al coroborării, au dovedit cu certitudine vinovăția ei de săvîrșirea infracțiunii prevăzută de art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal.

5. În recursul ordinar declarat de inculpata Drobnencoia Elena, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta, invocînd ca temeiuri de declarare a recursului- art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, menționează faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În motivarea recursului, inculpata indică că instanța de apel nu a luat în considerație motivele din apel, respingînd argumentele ca nefondate, apreciindu-le critic. Sentința de condamnare se bazează doar pe declarațiile părții vătămate, care nu sunt confirmate prin alte probe. Nu s-a constatat cu certitudine că partea vătămată Scurtescu Natalia s-ar fi aflat în poziție de vulnerabilitate, iar recurenta ar fi profitat de această poziție, sau că ar fi primit careva sume bănești pentru traficul ultimei.

Totodată, invocă că instanța de apel nu a verificat legalitatea probelor examinate de prima instanță și nici nu le-a dat o nouă apreciere. Ultima urma să se pronunțe asupra tuturor circumstanțelor și a le da o apreciere juridică corectă acțiunilor sale. Partea vătămată știa despre natura lucrului pe care urma să-l presteze și condițiile în care urma să lucreze.

6. Verificînd argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii

instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurenta a invocat în recursul ordinar ca temeiuri pentru recurs pct. 6) și 12) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală.

Conform pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar conform pct. 12) alin. (1) al aceluiași articol, în cazul cînd – faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, instanța de recurs constată că, argumentele din recurs sunt neîntemeiate, iar decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui **Drobnencoia Elena Andrei** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Necătînd la faptul că, inculpata vina nu și-a recunoscut, instanța de apel a constatat că vinovăția acesteia pe deplin a fost dovedită prin: declarațiile părții vătămate Scurtescu Natalia, al martorului Drobnencoia Janna, cît și prin celelalte materiale ale cauzei ca: plîngerea lui Scurtescu Natalia din 18 ianuarie 2012 (vol. 1, f.d. 4), extrasul din Registrul de Stat al Populației (vol. 1, f.d. 15-17), informație în sistemul de căutare Acces prin care se confirmă faptul că Scurtescu Natalia, la data de 05 noiembrie 2010 a părăsit țara prin punctul trecerii controlului vamal Chișinău-Aeroport și respectiv a revenit în țară la data de 04 ianuarie 2011 prin punctul de trecere Chișinău-Aeroport (vol. 1, f.d. 29A-29B), procesul-verbal de ridicare din 07 mai 2012 în rezultatul căreia de la Scurtescu Natalia a fost ridicat pașaportul străin de care ultima s-a folosit la ieșirea și intrarea în Republica Moldova (vol. 1, f.d. 33-34), procesul-verbal de cercetare a obiectului din 14 mai 2012 în rezultatul căruia a fost cercetat pașaportul străin a lui Scurtescu Natalia unde este aplicată viza de ședere din Turcia (vol. 1, f.d. 35-37), informația prestată de către Serviciul Grăniceri, prin care se confirmă că inculpata la data de 05 noiembrie 2010 se afla peste hotarele Republicii Moldova (vol. 1, f.d. 55), procesul-verbal de ridicare din 24 mai 2012 în rezultatul căreia de la Drobnencoia Elena a fost ridicat pașaportul străin de care ultima s-a folosit la ieșirea și intrarea în Republica Moldova (vol. 1, f.d. 60-61), informația prestată de către Compania Aeriană Airport Chișinău și lista pasagerilor tuturor rutelor Chișinău-Istanbul la data de 05 noiembrie 2010, unde ca pasager figurează Scurtescu Natalia (vol. 1, f.d. 66-72).

Astfel, instanța de apel corect a concluzionat că vina inculpatei de săvîrșirea infracțiunii incriminate pe semnele: trafic de ființe umane, prin recrutarea și transportarea unei persoane, cu sau fără consimțămîntul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, prin încredere și abuz de vulnerabilitate - este dovedită pe deplin, just apreciînd critic depozițiile inculpatei, considerîndu-le ca o

metodă aleasă de ultima pentru a evita răspunderea penală, deoarece ele sînt combătute în totalitate de ansamblul de probe administrate.

La judecarea cauzei în cadrul instanței de apel, ultima corect a conchis că deși inculpata nu și-a recunoscut vina în cele incriminate, aceasta nu echivalează cu achitarea sa de vreme ce au fost administrate toate probele ce înlătură dubiul judiciar.

Instanța de apel just a concluzionat asupra faptului că vinovăția inculpatei este dovedită și prin declarațiile date de aceasta în ședința primei instanțe, prin care a recunoscut discuția cu victima precum că ultima dorește să plece în Turcia, în legătură cu starea materială grea, împreună cu proxenetul au întâlnit-o la aeroport, au trăit în același apartament și au prestat servicii sexuale contra plată.

Referitor la declarațiile martorului Panchevici Tatiana privind faptul că nu cunoștea dacă inculpata a ajutat-o pe Scurtescu Natalia să plece în Turcia sau dacă i-a dat careva bani, cunoștea doar că fetele sosite din Turcia, erau întâlnite de proxenetul Zacheria, care le achita suma de 100 dolari lunar și 200 dolari pentru drum, instanța de apel just nu le-a reținut deoarece toate probele au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește afirmația recurentei privind faptul că partea vătămată știa de natura lucrului care urma să-l presteze și condițiile în care urma să lucreze și a dorit plecarea în Turcia, nu poate fi reținută și urmează a fi apreciată critic, deoarece conform declarațiilor părții vătămate, cert s-a stabilit că condamnată este vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal.

La stabilirea pedepsei lui Drobnencaia Elena, s-a ținut cont pe deplin de prevederile art. 6, 61, 75 Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă echitabilă, adecvată personalității inculpatei, faptelor comise, dar și circumstanțelor cauzei.

Mai mult ca atât, argumentele reținute de recurentă au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar aceasta, respectînd prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, just respingîndu-le și hotărîrea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Ținînd cont de cele enunțate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție enunță că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata ***Drobnencaia Elena Andrei*** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2013 în cauza penală în privința sa, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 martie 2014.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș

